

ΤΗ Ε΄ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁκτώηχος

Ἦχος βαρύς.

Τῇ Τρίτῃ Πρωΐ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β΄.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου·

ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω
καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος βαρύν.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ
θανατώσας καρπός, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ
βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Τὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰ
ἀνίατα Κύριε, ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρός,
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με

ὀρθῶς, πάντοτε εὐόδωσον, τὰς σωτηριώδεις
ὁδούς.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης, τοῦ
Ἡλίου Χριστοῦ Βαπτιστά, τὸν λύχνον τῆς
ψυχῆς μου τὸν τῇ πολλῇ, κακίᾳ ἐσβεσμένον,
ἄναψον θείαις προσευχαῖς, ὅπως μακαρίζω
σε, πάντοτε σωζόμενος.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, τὸν
ἐχθρὸν κατησχύνατε, καὶ νῦν περιπολεῖτε
τοὺς οὐρανοὺς, φωτὸς ἀδιαδόχου,
ἀποπληρούμενοι σοφοί, Μάρτυρες
πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ίάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ
ἀνίατα θεία Τριάς, καὶ ῥῦσαί με γεέννης καὶ
πειρασμῶν, ἢ ἐν μιᾷ Θεότητι, δοξαζομένη
εὐσεβῶς, καὶ τὴν αἰωνίαν μοι Βασιλείαν
δώρησαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχώρησας ἀστενοχωρήτως, ἐν γαστρὶ
τὸν ἀχώρητον, ὃν πάντοτε δυσώπει Μήτηρ
ἀγνή, στενοχωρίας πάσης, καὶ παθῶν
ἐπαγωγῆς, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου,
πόθω σε δοξάζοντας.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω
καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

**Κοντάκιον. Τοῦ Προδρόμου.
Ἦχος β'.**

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
ιερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν
ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν
μετάνοιαν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ
ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ
ἀνάγνωσμα.

1-10

Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος,
ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ
ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις
κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν
σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ
τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον
γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι
τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.
Παρεισέδυσαν γὰρ τινες ἄνθρωποι, οἱ
πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ
κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν
μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον
δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀρνούμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι,
εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν
ἐκ γῆς Αἰγύπτου σῶσας, τὸ δεύτερον τοὺς
μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε
τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχήν,
ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς
κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ
ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα
καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις

τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι
ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα,
πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὅμοίως
μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν
μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ
βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος,
ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο
περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε
κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν·
ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν
οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς
ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις
φθείρονται.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ
ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Περυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, ἐν ταῖς ἀνλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

κβ' 39 - 42, 45 - κγ' 1

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου
εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν
εἰς πειρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν ὥσει λίθου βολήν, καὶ θείς
τὰ γόνατα προσήχετο λέγων· Πάτερ, εἰ
βούλει παρενεγκεῖν τοῦτο τὸ ποτήριον

ἀπ' ἐμοῦ· πλήν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ
τὸ σὸν γινέσθω. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς
εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς
λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε;
ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος
ιδεὺς ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν
δώδεκα, προῆγεν αὐτούς, καὶ ἤγγισεν τῷ
Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν· τοῦτο γὰρ σημεῖον
δεδώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστίν.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ἰδόντες
δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον εἶπον αὐτῷ·
Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; καὶ
ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς
τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἐὰν ἕως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου
ιάσατο αὐτόν· εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
παραγενομένους ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ
στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους·
Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων
καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ'
ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας
ἐπ' ἐμέ. ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ
ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ
αὐτόν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος
ἠκολούθει μακρόθεν. ἀψάντων δὲ πυρὰν
ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων
αὐτῶν ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
ιδεῖσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον
πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε·
Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσατο
λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. καὶ μετὰ
βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ; ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ

εἰμί. καὶ διαστάσης ὥσεί ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διυσχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησε ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῇτέ μοι ἢ ἀπολύσητε· ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς τυρὸν καὶ ὠά.

Εἶναι ἡμέρα τῆς Τυρινῆς.